

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Elsker du meg?

Prekentekest: Joh 21:15-19.

Lesetekster: Sal 23, Heb 13:20-21.

Roald Kvam © 2008

Vi er ved Tiberias-sjøen (Joh 21:1). Det var her det begynte. En morgen gikk Jesus langs denne stranden, fikk han se Simon og hans bror Andreas. De holdt på å kaste not i sjøen, for de var fiskere. Jesus sa: "Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!" Og straks forlot de sine garn og fulgte ham (Mark 1:16-18). Og mye har skjedd i Peters liv siden dagen Jesus kalte ham til å være der Han er. Han har sett mye. Hørt mer. Erfart høyder, og dype fall like til fornektelsens tre tragiske setninger over en kullild i yppersteprestens gård (Joh 18:18).

Vi er tilbake ved utgangspunktet. Skal du gå med Jesus igjennom livet ditt – og det vil virkelig Jesus! – da må du gå tilbake til det stedet i livet der du forlot ham til fordel for dine egne ambisjoner. Han står der. Han venter på deg. Det hjelper ikke at du sier du skal gjøre noe for Jesus idet du realiserer dine planer og ambisjoner. For Han sier Han vil være din Frelser og Herre.

Noen har kalt samtalen over kullilden ved Tiberias-sjøen for Peters "eksamen". Det har utvilsomt vært en meget vanskelig prøve for Peter. Selv om der bare er ett spørsmål Jesus ber Peter svare på, så er det et spørsmål av stor vanskelighetsgrad midt i sin enkelhet: "Elsker du meg?" For dette er ingen eksamen i intellektuelle eller kunnskapsmessige ferdigheter. Hode er viktig. Viktigere er hjertet. Jesus vil ha Peters hjerte.

Jesus sløyfer æresnavnet Peter, som betyr "klippe" (Matt 16:18). Nå snakker han bare til "Simon, Johannes' sønn". Det er fort gjort å gjemme seg bak et tillitsverv eller en tittel. Når Jesus kommer til meg og spør: "Roald, er du en livredder?" Da nytter det ikke å svare: "Jeg har vært ungdomsleder og forkynner og bibellærer og skoleprest og pastor og er nå bibellærer igjen." For Jesus ser til mitt hjerte. Han ser etter troen i hjertet mitt, ikke tittelen over hodet mitt.

Jeg har vært og er og vil være i "Peter-prøven"... 18 år gammel satt jeg på et av de mange venterommene på det gamle Rikshospitalet i Oslo. Nyretransplantert. Jeg hadde lært to lekser gjennom to måneder i Oslo, høsten 91: At Gud er Gud – ikke du. At Gud er kjærlighet – også når omstendigheten forsøker å overbevise deg om at det her Han ikke... Hør: Om du kunne få lære det samme via en nyretransplantasjon, så unner jeg deg – av hjerte – å gå gjennom den smerte og den redsel jeg fikk erfare, 18 år gammel, på gamle Rikshospitalet i Oslo.

Der satt jeg da, og ventet på svar på om jeg hadde "bestått" blodprøven. Det var avgjørende viktig for hvorvidt jeg fikk reise hjem til Byen og Brann. Prøvesvar ble notert i en liten gul notisbok. Denne dagen skrev jeg mer enn mine resultater på blodprøven: "Leve, ikke bare overleve". Det ble en bønn ifra dypet av mitt hjerte. Den har fulgt meg siden: Jeg vil leve helt ut i fingertuppene. Ikke bare overleve. Men da trenger jeg å finne Livet og være der med hele min tyngde.

28 år gammel stod jeg på brygga nede på Dvergnestangen, utenfor Kristiansand. Det var LUS 2001. Jeg var i ferd med å bli en "åndelig robot" gjennom en kombinasjon av store tillitsverv

en liten Jesus. Da tok Jesus meg til side og spurte: "Er du villig til å mislykkes?" Jeg gråt – ikke av glede fordi Jesus ville forme meg, men av frykt for å mislykkes. Og jeg mislykkes i rollen som skoleprest ved Danielsen Vg Skole, for i møte med mennesker som er umistelig for Gud og fortapt uten Jesus, taler livet høyere enn læren. Jeg hadde bare skinn av gudsfrykt. Jeg tok inn Guds kraft i porsjoner som passet min timeplan, jeg satt liksom og duppet beina i Guds plan...

Under LUS 2001 var altså Jesus ute etter meg, og Han gav meg et ord ifra Sal 34: "Herren er nær hos dem som har et sønderbrutt hjerte, og han frelser dem som har en sønderknust ånd." Jeg begynte da å be Gud om å sønderbryte mitt hjerte og sønderknuse min ånd. Du kommer trolig ikke til å bli forandret på et øyeblikk idet du ber den bønningen, men din egen innstilling til det som skjer i deg og rundt deg kommer til å endre seg radikalt. Etter hvert vil du se at ditt hjerte er verre enn du noensinne forestilte deg.

Vi syns gjerne at ordene om at tro flytter fjell er vel sterke. Men hør: Bønn beveger Gud! Våre bønner berører Guds hjerte. Gud svarer bønn! Gud er ikke avhengig av våre bønner, men Han har likevel behag i å bevege seg på dem. Når vi ber tar vi tak i Guds villighet til å utføre sine planer på jorden. Når vi ber, lukker vi Ham inn i vår situasjon. Og det gir vår situasjon et helt nytt perspektiv: Gud med oss! Vi velger med bønningen å utsette oss for Guds to hender der over dreieskiva, våre liv: Bibelen, Guds ord og Den Hellige Ånd.

Jeg sa at du vil etter hvert se at ditt hjerte er verre enn du noensinne forestilte deg. Hva gjorde Gud med meg i "Peter-prøven"? Han forberedte meg på sønderknusing under LUS 2001 og jeg møtte mitt hjerte avslørt sommeren 2003. Og det var grusomt! Hardt. Arrogant. Jeg gråt som et barn. Jeg skreik! En god venn spurte meg da: "Ser du deg nettopp nå som en diamant i Guds hånd? For det er du!" Jeg måtte si, av hjerte: "Nei, det er bare vondt." Og da blir du desperat etter Gud! Hva skjedde? Han knuste min styrke, men styrket meg i sin kraft. Hva lærte Han meg? Han lærte meg at Rom 8:1 er for virkelig: "Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus." Og Han lærte meg at når vi kaller på Gud med et oppriktig hjerte, så hører han oss!

Tre ganger inviterer Jesus Peter til å gi sitt hjerte til Ham som allerede kjenner det. For hver gang blir Peter mindre og mindre i egne øyne. Dette er smertefullt for ham, men nødvendig. For den som erkjenner og bekjenner sin egen heslighet, kan ta imot Jesu herlighet. Det er da "Kristi kraft kan bo i meg", sier apostelen Paulus etter at også han fikk oppleve at Jesus knuste hans styrke for å bli hans styrke (2Kor 12:9).

Jesus bøyer oss ikke for gøy. Han forbereder betroelser. Er du på vei nedover i egne øyne innfor Jesu spørsmål: "Elsker du meg?" Hør: "Peter-prøven" tar deg til større glede i Gud og større oppdrag "for så sier Den Høye, Den Opphøyede, han som troner for evig, han som bærer navnet Hellig: I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøyd i ånden, for å gjenopplive de nedbøydets ånd og gjøre de sønderknustes hjerter levende." (Jes 57:15).

Jeg arbeidet lenge for meg selv og min egen posisjon. Jeg mistet syn for hva Jesus ville meg og menneskene rundt meg. Jeg så til slutt bare meg selv. Jeg sluttet arbeidet ved bibelskolen i 2001, men først høsten 2004 slapp jeg taket. Og jeg kunne si, av hjerte: "Herren, tjenesten ved bibelskolen og den tjenesten jeg står i nå, som pastor – dette kan du ta i fra meg, om du vil, når du vil, så lenge du vil." Da fikk jeg et større oppdrag! Det handler ikke lenger om min tjeneste og min tjenerposisjon. Men Jesus! Og jeg får være sammen med Ham i Hans tjeneste. Det er befriende å få gi sitt heslige hjerte til Jesus, og få se mer av Hans herlighet: "På dette

skal vi vite at vi er av sannheten, og vi skal stille vårt hjerte til ro for hans åsyn. For om vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og kjenner alle ting.” (1Joh 3:19-20).

Tenk Han som vet alt om oss, vil at vi skal være der Han er, at Han får forme oss og bruke oss til å bære Hans navn der vi er.

Fremdeles er det slik at Jesus ikke tenker på våre mange mislykkede forsøk, feilslåtte vurderinger og ukloke veivalg. Han tenker på oss, og sørger for ”stekt fisk og brød” (Joh 21:9). Han vet hva vi trenger. Han ordner med det vi trenger.

Du finner Jesus der du valgte å gå bort fra Ham for å følge dine egne planer. Han står der. Han venter på deg. Ikke for å ta deg. Men for å ta vare på deg. Han sier: ”Kom og få deg mat!” Få av meg det du trenger til liv og evighet.

Velkommen til ”Peters-prøven”, eller Guds dreieskive om du vil...

Velkommen til det sted der hjertets murer knuses med sleggeslag i fra Guds levende, kraftfulle ord. Ordet som er mektig til å kløve, skille det sant åndelige fra det skrøpelig menneskelige.

Og til Jesus! Han som vil bo ”hos den som er sønderknust og nedbøyd i ånden, for å gjenopplive de nedbøydets ånd og gjøre de sønderknuste hjerter levende”.

Jeg ber for deg: At du skal befris fra tjenestens tyranni: Der du fortvilt forsøker å sikre deg og din posisjon overfor Gud og menneskene rundt deg.

Jeg ber for deg: At du skal få komme inn i et livgivende fellesskap og et større oppdrag: ”Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!”